

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1563/2025
21.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Петковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.141/25 од 13.06.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 133/25 од 30.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Петковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.141/25 од 13.06.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 133/25 од 30.09.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.141/25 од 13.06.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити ако окривљени за време проверавања од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећена ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка. Окривљени је обавезан и да плати суду на име паушала износ од 8.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 133/25 од 30.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Петковић и потврђена је пресуда Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.141/25 од 13.06.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирјана Петковић, због повреда закона из члана 2. став 1. тачка 26), члана 16. став 4. и 5. и члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи правноснажне пресуде Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.141/25 од 13.06.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 133/25 од 30.09.2025. године тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ или да укине наведене пресуде и предмет врати на поновно суђење или на поновну одлуку првостепеном или другостепеном суду, као и да сагласно одредби члана 488. став 3. ЗКП прекине, односно одложи извршење правноснажне пресуде Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.141/25 од 13.06.2025. године.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је побијана осуђујућа пресуда заснована на незаконитом доказу и то на фотографијама екрана мобилног телефона оштећене - „скриншотовима“ телефонских порука са претећим садржајем које је наводно окривљени послао оштећеној, а који „скриншотови“ се налазе у тужилачком предмету од стране 4/4 до стране 4/8. По ставу браниоца, наведени „скриншотови“ не могу бити законит доказ у смислу члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП, обзиром да је исте јавном тужиоцу доставила оштећена, те да телефонски уређај са којег су наводно послате наведене поруке и телефонски уређај на који су исте послате никада нису вештачени од стране вештака одговарајуће струке.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Петковић, те су били предмет разматрања Вишег суда у Крушевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној

против првостепене пресуде Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.141/25 од 13.06.2025. године. Виши суд у Крушевцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 другостепене пресуде Кж1 133/25 од 30.09.2025. године изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева као разлог његовог подношења наводи повреду одредбе члана 16. став 4. и 5. ЗКП, истицањем да суд побијану пресуду није засновао на чињеницама у чију се извесност потпуно уверио, већ само на индицијама, те да није непристрасно оценио све изведене доказе, као и да је суд, како у конкретном случају није на несумњив начин доказано да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, требало да реши у корист окривљеног и ослободи га од оптужбе. Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи и њеним разлозима, те да су потпуно нејасни и у знатној мери противречни дати разлози из нижестепених пресуда да је управо окривљени послао поруке претеће садржине оштећеној, а такође се истиче и да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима побијаних пресуда о садржини записника о исказима сведока датим у поступку и самих тих записника. Осим тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи и да је суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, уз давање при томе сопствене оцене изведених доказа која је у потпуности другачија од оне дате у побијаним нижестепеним пресудама и истицање да, осим противречног исказа оштећене, нема ниједног доказа да је окривљени АА критичног дана са свог мобилног телефона послао оштећеној поруке претеће садржине и да су исте код оштећене изазвале осећај страха и узнемирености, при чему суд у току доказног поступка није прибавио као доказ извештај оператера мобилне телефоније о међусобној комуникацији између оштећене и окривљеног. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, нижестепене пресуде суштински побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене изведених доказа, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да повреде одредаба члана 16. став 4. и 5, члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирјане Петковић, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**